

vek jih je izsekal, bogate Benetke stoje na tvojem lesu in gol in nerodoviten čakaš boljših časov.

Zemlja ni hitra, ona počasi ustvarja novo lice svojemu površju in tudi ljudje so postali pametnejši, da ji ne zadajajo ran, ki so neozdravljive.

Večji del zemeljske površine se je odtegnil človekovemu vplivu in to je morje. Tri četrtine naše zemlje so pokrite z vodo, ki je na nekaterih mestih globoka samo nekaj metrov, drugje zopet na tisoče metrov. Marsikateri izmed nas si bo mislil, zakaj je treba toliko vode, mar bi bi bila plodna zemlja, kjer bi vreden človek našel svoj dom. A prav morje je tolike važnosti za nas, da bi pri količkah obširnem zmanjšanju morske površine postalo človeško življenje na zemlji nemogoče. Morje je shramba toplote in vlage. Geologi, to so učenjaki, ki raziskujejo zemljo v davni prošlosti, so dognali, da je nekoč bilo več kopne zemlje kakor danes in da je takrat vladal na zemlji hud mraz. Bile so ledeniške dobe in ledeniki so gospodarili tudi po naših krajih. Saj so pri nas segali do Bleda in Radovljice. Sedanje razmerje med kopnim in morjem je kar primerno, prav za prav odlično in mi si moramo le želeči, da se ne bi nikdar izpremenilo.

Kako luna privlači morje, smo slišali, da voda ob tečajih zmrzne v velike ledene plošče in da se ob ravniku segreje. Vendar vpliva na morskovo površino še veter in človeštvu kroji usodo.

Ko pridete opoldne iz šole domov, se vam vedno mudi h kosilu. Na mizi že čaka vroča juha, ker mati pozna vašo neučakanost. Mudi se vam, juha je vroča in kaj sedaj. Lepo pihate vanjo in kaj opazite? Juha se premika v smeri pihanja. Tako je tudi pri morju. Če stalni vetrovi leto za letom zadevajo v isti smeri morskovo površje, tedaj se tvorijo morski tokovi. Taka domovina morskih tokov je morje okoli ravnika, kjer je doma tudi znani zalivski tok, 80 km širok in 700 m globok. Ta že tisočletja prinaša severnim deželam Evrope toploto in podaja Angliji, Irski in Skandinavskim deželam njihovo rodovitnost. Vendar so tudi tokovi, ki niso tako koristni. Ti prinašajo mraz in led. Tak tok je Labradorski tok, ki prinaša vsako leto daleč na jug v Atlantski ocean množico ledenih gora, ki so ladjam tako nevarne. Zato morajo na onih mestih paziti posebni parniki, ki javljajo drugim ladjam pot ledenih gora, da ne zaidejo v nesrečo.

To so samo nekateri običaji in navade naše zemlje. V take razmere nas je poslala božja previdnost. Usoda človeštva pa ni odvisna samo od običajev in navad matere zemlje, ampak v prvi vrsti od medsebojnih odnošajev ljudi. Enodnevní popotniki smo in še na tej kratki skupni poti grenimo drug drugemu življenje, namesto da bi si skupno delili radost in bol.

Fr. L.

Uganka

*To je čudna mati:
S hčerko kolovrati
venomer okrog.*

*Ne skrbi jo zmota,
saj ji daljna pota
je pokazal Bog.*